

การเสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในเด็ก: ประสบการณ์การชันสูตรศพ 10 ปี ที่โรงพยาบาลศิริราช (พ.ศ. 2544 - 2553)

สุภาวรรณ เศรษฐบุรุษจง พ.บ., น.บ., วท.ม., ว.ว. นิติเวชศาสตร์, อ.ว. เวชศาสตร์ครอบครัว¹
อังษร แก่นจำปา พ.บ.**

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาถึงพฤติการณ์และสาเหตุการตายผิดธรรมชาติของเด็กอายุไม่เกิน 15 ปี

วิธีดำเนินการวิจัย: การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา เก็บข้อมูลย้อนหลังจากรายงานของพนักงานสอบสวน รายงานทางการแพทย์ บันทึก รายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพ และรายงานชันสูตรศพของเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติอายุไม่เกิน 15 ปี ที่ผ่านการชันสูตรศพ ที่ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วงระยะเวลา 10 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 2553 โดยจำแนกพฤติการณ์การตายและสาเหตุการตายตามเพศและกลุ่มอายุ

ผลการวิจัย: จำนวนศพเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในช่วงระยะเวลา 10 ปี มีทั้งหมด 432 ราย (ร้อยละ 2.4 ของจำนวนศพทั้งหมด) เป็นเพศชายร้อยละ 64.4 และเพศหญิงร้อยละ 35.6 คิดเป็นอัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิง 1.8:1 พฤติการณ์การตายที่พบบ่อยที่สุดคือ อุบัติเหตุ ร้อยละ 84.7 โดยมีสาเหตุหลักจากอุบัติเหตุจากรถร้อยละ 46.7 และจมน้ำร้อยละ 36.6 ของอุบัติเหตุทั้งหมด ส่วนการเสียชีวิตที่ไม่สามารถระบุพฤติการณ์ได้ การถูกผู้อื่นทำร้าย การฆ่าตัวตาย และการถูกสัตว์ทำร้ายพบร้อยละ 7.2, 7.0, 0.9 และ 0.2 ตามลำดับ เพศชายพบมากกว่าเพศหญิงในทุกพฤติการณ์การตาย ยกเว้นการฆ่าตัวตาย อุบัติเหตุจากรถเป็นสาเหตุการตายที่พบบ่อยที่สุดในวัยมัธยมต้น (13-15 ปี) ร้อยละ 37.4 ส่วนการจมน้ำเป็นสาเหตุการตายที่พบบ่อยในวัยอนุบาล (4-6 ปี) ร้อยละ 23.9 วัยเด็กเล็ก (1-3 ปี) ร้อยละ 23.1 และวัยประถมต้น (7-9 ปี) ร้อยละ 20.9

สรุป: อุบัติเหตุเป็นพฤติการณ์การตายที่พบบ่อยที่สุดในเด็ก ส่วนสาเหตุการตายหลักจะแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มอายุ อุบัติเหตุจากรถเป็นสาเหตุการตายที่พบบ่อยในวัยมัธยมต้น ช่วงอายุ 13-15 ปี ส่วนการจมน้ำพบได้บ่อยในวัยเด็กเล็ก วัยอนุบาล และวัยประถมต้น ช่วงอายุ 1-9 ปี

* ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

** โรงพยาบาลศรีสะเกษ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

¹ ผู้ติดต่อ, อีเมล: supawon.sre@mahidol.ac.th

Abstract

Unnatural Deaths in Children: a 10-Year Autopsy Experience at Siriraj Hospital (2001-2010)

Supawon Srettabunjong MD, LLB, MSc^{*1}

Angkoon Kaenjumba MD**

*** Department of Forensic Medicine, Faculty of Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University**

**** Sisaket Hospital, Amphur Muang, Sisaket Province**

¹ Corresponding author, e-mail address: supawon.sre@mahidol.ac.th

Objectives: To study the manner and cause of unnatural deaths in children aged 15 years and under.

Methods: This study was a retrospective descriptive study involving child cadavers aged 15 years and under, who were autopsied at the Department of Forensic Medicine Siriraj Hospital, Mahidol University, during the 10 year period from 2001 to 2010. Data were taken from the police reports, medical records, inquest notes, and autopsy reports. Manner and cause of death were classified according to gender and age group.

Results: There were 432 (2.4% of all autopsied deaths) child cadavers who died unnaturally during the study period. Cadaver boy was more common than cadaver girl, 64.4% and 35.6% respectively, with the proportion of 1.8:1. The most common manner of death was accident (84.7%), and the most common cause of which was traffic accident 46.7%, followed by drowning 36.6%. The other less common manners of death in order of frequency were undetermined manner (7.2%), homicide (7.0%), suicide (0.9%) and animal attack (0.2%). There were more male than female in every manner of death, except suicide. Traffic accident was common in junior high school children (13-15 years; 37.4%) whereas drowning was common in preschool children (4-6 years; 23.9%), toddlers (1-3 years; 23.1%), and junior elementary school children (7-9 years; 20.9%).

Conclusion: Accident was the leading manner of death in children. The most common cause of death was different in each age group. Traffic accident was prominent in junior high school children, aged 13-15 years, whereas drowning was common in toddlers, preschool children, and junior elementary school children, aged 1-9 years.

Keywords: cause of death, children, infant, manner of death, medicolegal autopsy, unnatural death

บทนำ

เด็กเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศ การเสียชีวิตของเด็กนอกจากจะนำความเศร้าโศกมาสู่ครอบครัวและญาติแล้วยังเป็นการสูญเสียกำลังสำคัญของครอบครัวและของประเทศ ทั้งยังใช้เป็นตัวบ่งชี้ระบบสาธารณสุขของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้การเสียชีวิตในบางลักษณะอาจป้องกันได้ โดยเฉพาะการเสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในเด็กมักจะเป็นการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ การศึกษาการเสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในเด็กจึงควรกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อเฝ้าระวังการตายบางลักษณะที่อาจเกิดขึ้น ป้องกันการตายบางลักษณะที่อาจป้องกันได้ ใช้เป็นข้อมูลทางสถิติของประเทศ และนำไปสู่นโยบายสาธารณสุขของประเทศต่อไปได้ แม้ว่าในระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมาการตายในเด็กลดลงในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศที่พัฒนาแล้วก็ตาม¹⁻⁴ สำหรับประเทศไทย การศึกษาทางด้านนี้นั้นยังมีน้อยมาก ที่ผ่านมามีรายงานการศึกษาการเสียชีวิตผิดธรรมชาติในเด็กอยู่บ้าง⁵ แต่ข้อมูลค่อนข้างน้อย งานวิจัยนี้จึงต้องการศึกษาสาเหตุและพฤติกรรมการตายในเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติที่ผ่านการชันสูตรศพที่ภาควิชานิติเวช-ศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเฝ้าระวังและป้องกันการเสียชีวิตในเด็กตลอดจนใช้เป็นข้อมูลทางนิติเวชและทางสถิติของประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา ศึกษาในศพเด็กอายุไม่เกิน 15 ปีที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติที่ผ่านการชันสูตรศพที่ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553

หลังจากได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยจากหัวหน้าภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดลแล้ว จึงได้ทำการศึกษาย้อนหลังจากรายงานของพนักงานสอบสวน รายงานทางการแพทย์ บันทึกการละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพ และรายงานชันสูตรศพเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในช่วงเวลาดังกล่าว โดยเก็บบันทึกข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการศึกษา ได้แก่ อายุ เพศ พฤติกรรมการตาย และสาเหตุการตาย จำแนกตามเพศและกลุ่มอายุ โดยแบ่งอายุออกเป็น 7 กลุ่ม คือ วัยทารก (< 1 เดือน) วัยเด็กอ่อน (1 เดือน - < 1 ปี) วัยเด็กเล็ก (1-3 ปี) วัยอนุบาล (4-6 ปี) วัยประถมต้น (7-9 ปี) วัยประถม

ปลาย (10-12 ปี) และวัยมัธยมต้น (13-15 ปี)

การตายโดยผิดธรรมชาติ หมายถึง การตายที่ไม่ใช่การตายโดยธรรมชาติ (การตายจากภาวะเจ็บป่วย โรค หรือชราภาพ) ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 148 ได้กำหนดพฤติกรรมการตายผิดธรรมชาติที่จะต้องทำการชันสูตรพลิกศพไว้ 5 ประเภท ได้แก่ การฆ่าตัวตาย การถูกผู้อื่นทำให้ตาย อุบัติเหตุ การถูกสัตว์ทำร้าย และไม่ปรากฏเหตุ ซึ่งข้อมูลในส่วนพฤติกรรมการตายนี้ประมวลจากรายงานของพนักงานสอบสวน รายงานทางการแพทย์ บันทึกการละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพ และรายงานชันสูตรศพ ส่วนสาเหตุการตายในทางนิติเวชแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ บาดแผล (เช่น ถูกวัตถุไม่มีคม ถูกวัตถุมีคม ถูกยิง ตกจากที่สูง) พลังงานกายภาพ (เช่น ความร้อน ความเย็น กระแสไฟฟ้า) สารพิษ (เช่น กรด ด่าง สารกำจัดแมลง) ภาวะขาดอากาศ (เช่น ถูกรัดหรือบีบคอ แขนงคอ จมน้ำ) และภาวะขาดอาหาร ซึ่งข้อมูลในส่วนสาเหตุการตายนี้ประมวลจากรายงานทางการแพทย์ บันทึกการละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพ และรายงานชันสูตรศพ

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS version 14 โดยนำเสนอข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา แบ่งตามปี กลุ่มอายุ เพศ สาเหตุการตาย และพฤติกรรมการตาย แสดงผลเป็นร้อยละ

ผลการวิจัย

ในช่วงเวลาที่ศึกษามีจำนวนศพที่ได้รับการชันสูตรที่ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งหมด 18,349 ราย ในจำนวนนี้เป็นศพเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติ 432 ราย หรือ ร้อยละ 2.4 ศพเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในแต่ละปีมีจำนวน 33-53 ราย และไม่พบความแตกต่างในพฤติกรรมการตายในแต่ละปีอย่างชัดเจน (ตารางที่ 1) เด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติเป็นเพศชาย 278 ราย (ร้อยละ 64.4) และเพศหญิง 154 ราย (ร้อยละ 35.6) คิดเป็นอัตราส่วนชายต่อหญิง 1.8:1 สำหรับกลุ่มอายุพบว่าเป็นเด็กวัยมัธยมต้นมากที่สุด 100 ราย (ร้อยละ 23.2) รองลงมาคือ วัยเด็กเล็ก 77 ราย (ร้อยละ 17.8) วัยประถมต้น 70 ราย (ร้อยละ 16.2) วัยอนุบาล 61 ราย (ร้อยละ 14.1) วัยประถมปลาย 50 ราย (ร้อยละ 11.6) วัยเด็กอ่อน 45 ราย (ร้อยละ 10.4) และวัยทารก 29 ราย (ร้อยละ 6.7) พบเพศชายมากกว่าเพศหญิงในทุกกลุ่มอายุ โดยมีความแตกต่างในอัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิงมากที่สุดคือ 2.7:1 ในวัยมัธยมต้น (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 จำนวนศพเด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติจำแนกตามพฤติกรรมการตายในแต่ละปี (n=432)

ปี พ.ศ.	พฤติกรรมการตาย											
	อุบัติเหตุ		ถูกผู้อื่นทำร้าย		ฆ่าตัวตาย		ถูกสัตว์ทำร้าย		ระบุไม่ได้		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2544	35	87.5	3	7.5	1	2.5	—	—	1	2.5	40	9.3
2545	38	79.2	6	12.5	—	—	—	—	4	8.3	48	11.1
2546	25	75.8	4	12.1	1	3.0	—	—	3	9.1	33	7.6
2547	47	90.4	3	5.8	1	1.9	—	—	1	1.9	52	12.0
2548	43	93.5	1	2.2	—	—	—	—	2	4.3	46	10.6
2549	46	86.8	1	1.9	—	—	—	—	6	11.3	53	12.3
2550	36	83.7	2	4.7	—	—	1	2.3	4	9.3	43	10.0
2551	36	87.8	2	4.9	—	—	—	—	3	7.3	41	9.5
2552	33	78.6	5	11.9	1	2.4	—	—	3	7.1	42	9.7
2553	27	79.4	3	8.8	—	—	—	—	4	11.8	34	7.9
รวม	366	84.7	30	7.0	4	0.9	1	0.2	31	7.2	432	100.0

ตารางที่ 2 แสดงพฤติกรรมการตายและสาเหตุการตาย จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ พบว่าเด็กส่วนใหญ่เสียชีวิตจาก อุบัติเหตุ 366 ราย (ร้อยละ 84.7) กลุ่มที่เหลือนับเสียชีวิตจากการถูกผู้อื่นทำร้าย 30 ราย (ร้อยละ 7.0) ฆ่าตัวตาย 4 ราย (ร้อยละ 0.9) ถูกสัตว์ทำร้าย 1 ราย (ร้อยละ 0.2) และไม่สามารถระบุพฤติกรรมการตายได้ 31 ราย (ร้อยละ 7.2) พบเพศชายมากกว่าเพศหญิงในทุกพฤติกรรมการตาย ยกเว้นการฆ่าตัวตายที่พบในเพศหญิงเป็น 3 เท่าของเพศชาย

สำหรับการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ พบสาเหตุการตายจาก อุบัติเหตุจากรถบอยที่สุด 171 ราย (ร้อยละ 46.7) รองลงมาคือ การจมน้ำ 134 ราย (ร้อยละ 36.6) โดยพบเพศชายมากกว่าเพศหญิง ในอัตราส่วน 1.7:1 และ 2.5:1 ตามลำดับ อุบัติเหตุจากรถบอย ที่สุดในวัยมัธยมต้น 64 ราย (ร้อยละ 37.4) ส่วนการจมน้ำพบบอย ในวัยอนุบาล 32 ราย (ร้อยละ 23.9) วัยเด็กเล็ก 31 ราย (ร้อยละ 23.1) และวัยประถมต้น 28 ราย (ร้อยละ 20.9) (ตารางที่ 2)

ส่วนการเสียชีวิตจากการถูกผู้อื่นทำร้ายพบทั้งหมด 30 ราย มีสาเหตุการตายบอยที่สุดจากการถูกวัตถุไม่มีคม 10 ราย (ร้อยละ 33.3) ถูกรัดหรือบีบคอ 9 ราย (ร้อยละ 30.0) และถูกยิง 8 ราย (ร้อยละ 26.7) โดยการเสียชีวิตจากการถูกวัตถุไม่มีคมพบเพศชาย

และเพศหญิงในอัตราส่วนที่เท่ากัน และพบมากในวัยเด็กเล็ก 5 ราย (ร้อยละ 50) รองลงมาคือวัยเด็กอ่อน 3 ราย (ร้อยละ 30) ส่วนผู้ ทำร้ายมักเป็นบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดา ส่วนการ ถูกยิงพบในเพศชายเป็น 3 เท่าของเพศหญิง และพบมากในวัย มัธยมต้น 5 ราย (ร้อยละ 62.5) (ตารางที่ 2)

การเสียชีวิตโดยการฆ่าตัวตายพบทั้งหมด 4 ราย เป็น เพศหญิงมากกว่าเพศชายคือ 3:1 มีสาเหตุการตายจากการแขวนคอ 3 ราย โดย 2 ราย เป็นเด็กวัยประถมปลาย และ 1 ราย เป็นเด็กวัย มัธยมต้น เป็นเพศชาย 1 ราย เพศหญิง 2 ราย และเสียชีวิตจาก การกินสารเคมี 1 ราย เป็นเด็กเพศหญิงวัยมัธยมต้น

การเสียชีวิตโดยถูกสัตว์ทำร้ายพบเพียง 1 ราย จากการถูก ลิงกัด เป็นเพศชายวัยทารก

การเสียชีวิตโดยไม่สามารถระบุพฤติกรรมการตายได้มีจำนวน 31 ราย เป็นเด็กวัยทารก 23 ราย (ร้อยละ 74.2) และวัยเด็กอ่อน 8 ราย (ร้อยละ 25.8) พบเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราส่วน 1.6:1 โดยพบสาเหตุการตายจากขาดอากาศ 12 ราย (ร้อยละ 38.7) จมน้ำ 5 ราย (ร้อยละ 16.1) ศีรษะบาดเจ็บ 4 ราย (ร้อยละ 12.9) และเสียชีวิตจากการไม่ได้ผูกสายสะดือ 4 ราย (ร้อยละ 12.9) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 พฤติการณ์การตายและสาเหตุการตายจำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ (n=432)

พฤติการณ์การตาย และสาเหตุการตาย (จำนวน)	กลุ่มอายุ																	
	ทารก		เด็กก่อน		เด็กเล็ก		อนุบาล		ประถมต้น		ประถมปลาย		มัธยมต้น		ทุกกลุ่มอายุ			
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย:หญิง	
อุบัติเหตุ (366)	2	2	21	11	39	31	38	21	43	23	32	14	66	23	241	125	1.9:1	
จราจร (171)	-	1	5	4	14	16	11	9	15	12	15	5	47	17	107	64	1.7:1	
การจมน้ำ (134)	-	-	8	2	20	11	22	10	20	8	14	4	12	3	96	38	2.5:1	
ความร้อน (8)	-	-	-	-	2	-	1	1	1	1	-	1	1	-	5	3	1.7:1	
กระแสไฟฟ้า (15)	-	-	1	1	-	2	-	1	5	1	-	1	1	2	7	8	1:1.1	
ตกจากที่สูง (13)	-	-	3	-	-	2	3	-	1	-	1	1	2	-	10	3	3.3:1	
แขวนคอ (2)	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1:1	
วัตถุหนักทับ (7)	-	-	2	-	1	-	1	-	1	-	-	1	1	-	6	1	6:1	
การสำลัก (10)	2	1	1	3	1	-	-	-	-	1	-	-	-	1	4	6	1:1.5	
สารเคมี (1)	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1:0	
อื่น ๆ (5)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1	2	-	4	1	4:1	
ถูกผู้อื่นทำร้าย (30)	-	1	1	4	4	3	1	1	3	1	-	2	7	2	16	14	1.1:1	
ถูกวัตถุไม่มีคม (10)	-	-	1	2	3	2	-	-	-	-	-	-	1	1	5	5	1:1	
ถูกวัตถุมีคม (3)	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2	1	2:1	
ถูกยิง (8)	-	-	-	-	-	-	1	-	1	1	-	-	4	1	6	2	3:1	
ถูกรัด/บีบคอ (9)	-	-	-	2	1	1	-	1	2	-	-	2	-	-	3	6	1:2	
ฆ่าตัวตาย (4)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2	1	3	1:3	
แขวนคอ (3)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	2	1:2	
กินสารเคมี (1)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1	0:1	
ถูกสัตว์ทำร้าย (1)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1:0	
ถูกลิงกัด (1)	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1:0	
ระบุน้ำได้ (31)	13	10	6	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	19	12	1.6:1	
จมน้ำ (5)	2	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2	1.5:1	
กระแสไฟฟ้า (1)	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1:0	
ตกจากที่สูง (1)	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0	1:0	
ศีรษะบาดเจ็บ (4)	1	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1	3:1	
ขาดอากาศ (12)	6	4	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	5	1.4:1	
ไม่ผูกสายสะดือ (4)	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1	3:1	
อื่น ๆ (4)	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	1:3	
รวม (432)	16	13	28	17	43	34	39	22	46	24	33	17	73	27	278	154	1.8:1	
อัตราส่วน ชาย:หญิง	1.2:1		1.7:1		1.3:1		1.8:1		1.9:1		1.9:1		2.7:1		1.8:1		1.8:1	

วิจารณ์

เด็กที่เสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติที่ได้รับการชันสูตรศพที่ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีจำนวน 432 ราย (ร้อยละ 2.4 ของจำนวนศพทั้งหมด) เป็นเพศชายร้อยละ 64.4 เพศหญิงร้อยละ 35.6 คิดเป็นอัตราส่วนชายต่อหญิง 1.8:1 โดยการศึกษาพบเพศชายมากกว่าเพศหญิงในทุกกลุ่มอายุ สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่ศึกษาการเสียชีวิตผิดธรรมชาติทางนิติเวชในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 101 ราย ที่ผ่านการชันสูตรพลิกศพโดยแพทย์นิติเวชประจำศูนย์อำนวยการชันสูตรพลิกศพ ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2550 โดยพบเพศชายต่อเพศหญิง 2.1:1 และการศึกษาในประเทศแคนาดาของ Sauvageau และ Racette⁶ ที่ศึกษาการเสียชีวิตของเด็กและวัยรุ่นอายุ 4-19 ปี จำนวน 223 ราย ที่ผ่านการชันสูตรศพทางนิติเวชในช่วงปี พ.ศ. 2543-2547 โดยพบเพศชายต่อเพศหญิง 2:1

ในการศึกษานี้ กลุ่มอายุที่พบบ่อยที่สุดคือ วัยมัธยมต้น (อายุ 13-15 ปี) ร้อยละ 23.2 สอดคล้องกับการศึกษาในประเทศสกอตแลนด์ของ Pearson และ Stone⁷ ที่ศึกษารูปแบบการบาดเจ็บที่ทำให้เสียชีวิตในเด็กอายุ 0-14 ปี จำนวน 186 ราย ในช่วงปี พ.ศ. 2545-2549 ที่พบการเสียชีวิตบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 10-14 ปี (ร้อยละ 39.8) ซึ่งเป็นเด็กโตกำลังเข้าสู่วัยรุ่น และการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ ที่พบการเสียชีวิตบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 15-19 ปี (ร้อยละ 62.3) ซึ่งเป็นวัยรุ่นแล้ว โดยที่เด็กในช่วงอายุดังกล่าวทั้งที่เป็นเด็กโตกำลังเข้าสู่วัยรุ่นและเด็กวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น คึกคะนอง โดดโผน และเริ่มที่จะขับขี่ยานยนต์ด้วยตนเองแล้ว จึงมีโอกาสที่จะเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ โดยเฉพาะอุบัติเหตุจราจร ได้บ่อยกว่าเด็กวัยอื่น แต่ต่างจากการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบการเสียชีวิตบ่อยที่สุดในวัยเด็กเล็ก (ร้อยละ 34.7) ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มหัดเดินด้วยตนเอง และพยายามเดินตามสิ่งกระตุ้นเพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ในชีวิต แต่เด็กวัยนี้ยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หากไม่มีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด อาจทำให้ได้รับอุบัติเหตุจนเสียชีวิตได้ อย่างไรก็ตามในการศึกษาหลังสุดนี้มีจำนวนตัวอย่างค่อนข้างน้อยกว่าการศึกษาอื่น ๆ จึงอาจทำให้ได้ผลการศึกษาแตกต่างไปจากการศึกษาอื่น ๆ ข้างต้น

ในการศึกษานี้พบพฤติกรรมการตายจากอุบัติเหตุมากที่สุดร้อยละ 84.7 รองลงมาคือ ไม่สามารถระบุพฤติการณ์ได้ร้อยละ 7.2 ถูกผู้อื่นทำร้ายร้อยละ 7.0 ฆ่าตัวตายร้อยละ 0.9 และถูกสัตว์ทำร้ายร้อยละ 0.2 สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข

และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบว่าอุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมการตายบ่อยที่สุดร้อยละ 88.1 รองลงมาคือ ถูกผู้อื่นทำร้ายร้อยละ 6.9 ฆ่าตัวตายร้อยละ 4 และถูกสัตว์ทำร้ายร้อยละ 1 การศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ ที่พบว่าอุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมการตายบ่อยที่สุดร้อยละ 80 รองลงมาคือ ถูกผู้อื่นทำร้ายร้อยละ 14 และฆ่าตัวตายร้อยละ 6 ในขณะการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบว่าอุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมการตายบ่อยที่สุด แต่พบเพียงร้อยละ 44 รองลงมาคือ ถูกผู้อื่นทำร้ายร้อยละ 24 ฆ่าตัวตายร้อยละ 18 ไม่สามารถระบุพฤติการณ์ได้ร้อยละ 9 และตายโดยธรรมชาติร้อยละ 4 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในเด็กอายุน้อย อุบัติเหตุจะเป็นสาเหตุการตายที่พบบ่อยในอัตราส่วนที่สูง แต่ถ้ายกมาในกลุ่มอายุมากขึ้น เช่น การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ ที่ศึกษาในกลุ่มอายุ 4-19 ปี พบว่าแม้อุบัติเหตุเป็นพฤติกรรมการตายที่พบบ่อยที่สุด แต่พบในอัตราส่วนที่น้อยกว่าการศึกษาอื่นที่กลุ่มตัวอย่างมีอายุน้อยกว่า ในขณะที่มีอัตราส่วนของการถูกผู้อื่นทำร้ายและการฆ่าตัวตายสูงกว่า

การเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ พบเพศชายมากกว่าเพศหญิงในทุกสาเหตุการตาย อัตราส่วนเพศชายต่อเพศหญิง 1.9:1 สอดคล้องกับการศึกษาอื่น^{5,6} ที่พบในเพศชายต่อเพศหญิง 1.9-2.5:1 ในการศึกษานี้พบการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุบ่อยที่สุดในวัยมัธยมต้น (ร้อยละ 24.3) สอดคล้องกับการศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ ที่พบบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 10-14 ปี (ร้อยละ 32) ส่วนการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 15-19 ปี (ร้อยละ 23.8) ในขณะการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ พบบ่อยที่สุดในกลุ่มเด็กเล็ก (ร้อยละ 31.7) ในการศึกษานี้พบสาเหตุการตายโดยอุบัติเหตุจากอุบัติเหตุจราจรมากที่สุดร้อยละ 46.7 รองลงมาคือ การจมน้ำร้อยละ 36.6 สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบสาเหตุการตายจากอุบัติเหตุจราจรมากที่สุดร้อยละ 44.9 และจมน้ำร้อยละ 25.8 การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบสาเหตุการตายจากอุบัติเหตุจราจรมากที่สุดร้อยละ 40.8 ไฟไหม้บ้านร้อยละ 18.4 และจมน้ำร้อยละ 13.3 และการศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ ที่พบสาเหตุการตายจากอุบัติเหตุจราจรมากที่สุดร้อยละ 34 รองลงมาคือ การถูกปิดปาก-จมน้ำ (รวมทั้งภาวะขาดอากาศในรูปแบบอื่น) ร้อยละ 12 ไฟไหม้ ร้อยละ 11 และจมน้ำ ร้อยละ 6 เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาของคณะกรรมการป้องกันสารพิษความรุนแรงและอันตราย⁸ ที่ศึกษาการเสียชีวิตที่สัมพันธ์กับอันตรายในเด็กอายุน้อยกว่า 20 ปี พบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2533-2543 การจมน้ำเป็นสาเหตุการตายอันดับสองของการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ (unintentional injury) ในเด็กอายุน้อยกว่า 20 ปี และเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่งของการเสียชีวิต

จากอันตราย และอันดับสองของการเสียชีวิตทั้งหมดในเด็กเล็กอายุ 12-23 เดือน ส่วนการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขในช่วงปี พ.ศ. 2539-2553 รายงานว่าการจมน้ำเป็นสาเหตุการตายอันดับหนึ่งในเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี และมากกว่าการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจร 2 เท่า⁶ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาของกระทรวงสาธารณสุขเป็นการศึกษาในภาพรวมของทั้งประเทศ แต่ในการศึกษานี้เป็นเพียงการศึกษาในประชากรกลุ่มที่อาศัยอยู่ในส่วนหนึ่งของกรุงเทพมหานครเท่านั้น ซึ่งประเทศไทยมีภูมิอากาศร้อนชื้นและประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จึงมีแหล่งน้ำค่อนข้างมากโดยเฉพาะในต่างจังหวัด ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น บึง บ่อ คู เป็นต้น จึงมีโอกาสที่เด็กจะเข้าถึงและตกลงไปในแหล่งน้ำเหล่านี้ได้ง่ายขึ้น ทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ หากไม่มีผู้ใหญ่คอยดูแลให้ความช่วยเหลือหรือเด็กว่ายน้ำไม่เป็นก็ยิ่งทำให้เด็กเสียชีวิตจากการจมน้ำมากขึ้น

เมื่อพิจารณาการเสียชีวิตโดยอุบัติเหตุในกลุ่มอายุต่าง ๆ พบว่า กลุ่มที่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรบ่อยที่สุด คือวัยมัธยมต้นร้อยละ 37.4 สอดคล้องกับการศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ ที่พบบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 37.5 แต่ต่างจากการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบบ่อยที่สุดในกลุ่มเด็กเล็กร้อยละ 37.5 การเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรจึงยังคงเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตในกลุ่มเด็กและวัยรุ่นในหลายประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยด้วย^{3-7,10,11} ซึ่งเป็นปัญหาและนโยบายที่จะต้องหาทางแก้ไขต่อไป ส่วนกลุ่มที่เสียชีวิตจากการจมน้ำบ่อยที่สุด คือวัยอนุบาล วัยเด็กเล็ก และวัยประถมต้น ร้อยละ 23.9, 23.1 และ 20.9 ตามลำดับ (รวมเป็นร้อยละ 67.9) เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ พบการเสียชีวิตจากการจมน้ำในวัยเด็กเล็ก ร้อยละ 34.8 การศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ พบการเสียชีวิตจากการจมน้ำร้อยละ 42 อยู่ในช่วงอายุ 10-14 ปี และการศึกษาของคณะกรรมการป้องกันสารพิษความรุนแรงและอันตราย⁸ พบว่าหลังจากเด็กอายุ 1 ปีไปแล้วเพศชายมีความเสี่ยงสูงกว่าเพศหญิง ในเพศหญิงมีอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงสุดในช่วงอายุ 1-2 ปี ส่วนในเพศชายมีอัตราการเสียชีวิตจากการจมน้ำสูงในวัยเด็กเล็กและวัยรุ่น ซึ่งจากการศึกษาของคณะกรรมการป้องกันสารพิษความรุนแรงและอันตราย⁸ พบว่าการเสียชีวิตจากการจมน้ำในเด็กประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่าง เช่น ปัจจัยที่เกี่ยวกับลักษณะของเด็กตามวัย สภาพแวดล้อมของแหล่งน้ำและที่อยู่อาศัย รวมทั้งความรู้และการเอาใจใส่ดูแลของผู้ที่มีหน้าที่ดูแลและเลี้ยงดูเด็ก เด็กวัยอนุบาล วัยเด็กเล็ก และวัยประถมต้นจึงควรอยู่ในความดูแลของผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะเมื่อเด็กอยู่ใกล้แหล่งน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น

แหล่งน้ำธรรมชาติ⁹ และควรได้รับการฝึกสอนให้ว่ายน้ำเป็น ตลอดจนสร้างรั้วหรือฝาปิดป้องกันไม่ให้เด็กเข้าถึงแหล่งน้ำ ซึ่งอาจช่วยป้องกันการเสียชีวิตจากการจมน้ำได้ รวมทั้งฝึกอบรมวิธีการช่วยเด็กจมน้ำด้วย⁹

สำหรับการเสียชีวิตโดยถูกผู้อื่นทำร้ายพบมากเป็นอันดับสองรองจากอุบัติเหตุ โดยพบเพศชายต่อเพศหญิง 1.1:1 สอดคล้องกับการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ ที่พบในเพศชายต่อเพศหญิง 1.25:1 แต่ต่างจากการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง 6:1 โดยในการศึกษานี้พบบ่อยที่สุดในวัยมัธยมต้นร้อยละ 30 รองลงมาคือ วัยเด็กเล็กร้อยละ 23.3 และวัยเด็กอ่อนร้อยละ 16.7 พบน้อยที่สุดในวัยทารก ร้อยละ 3.3 ซึ่งต่างจากการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบบ่อยที่สุดในวัยอนุบาล ร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ วัยประถมต้นร้อยละ 28.6 วัยมัธยมต้นร้อยละ 14.3 และวัยเด็กเล็กร้อยละ 14.3 ในขณะที่การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบบ่อยที่สุดในช่วงอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 61.1 รองลงมาคือ อายุ 4-9 ปี ร้อยละ 24.1 และอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 14.8 ส่วนการศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ พบบ่อยที่สุดในอายุน้อยกว่า 1 ปี ร้อยละ 47 รองลงมาคือ อายุ 1-4 ปี ร้อยละ 19 อายุ 5-9 ปี ร้อยละ 11 และอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 4 ส่วนสาเหตุการตายที่พบบ่อยที่สุดในการศึกษานี้คือการเสียชีวิตจากการถูกวัตถุของแข็งไม่มีคมร้อยละ 33.3 ถูกวัตถุหรือปืนคอร้อยละ 30.0 ถูกยิงร้อยละ 26.7 และถูกวัตถุของแข็งมีคมร้อยละ 0.1 สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบสาเหตุจากการถูกวัตถุของแข็งไม่มีคมบ่อยที่สุด ส่วนสาเหตุจากการถูกยิงพบได้น้อยที่สุด ในขณะที่การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบสาเหตุจากการถูกยิงและถูกวัตถุของแข็งมีคม ร้อยละ 27 เท่ากัน ซึ่งการเสียชีวิตจากการถูกวัตถุของแข็งไม่มีคมในการศึกษานี้พบบ่อยที่สุดในวัยเด็กเล็กและวัยเด็กอ่อนร้อยละ 50 และ ร้อยละ 30 ตามลำดับ ส่วนการศึกษาของ Lee และ Lathrop¹² ที่ศึกษาการเสียชีวิตจากการถูกทำร้ายในเด็กที่อายุไม่เกิน 18 ปี จำนวน 142 ราย ในประเทศนิวเม็กซิโก ในช่วงปี พ.ศ. 2544-2549 พบเด็กที่เสียชีวิตจากการถูกทำร้ายที่สัมพันธ์กับการทารุณกรรมเด็ก (child abuse) จำนวน 45 ราย (ร้อยละ 31.7) ทั้งหมดเป็นเด็กอายุไม่เกิน 5 ปี และพบบ่อยที่สุดในเด็กอายุไม่เกิน 1 ปี (ร้อยละ 73) และพบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง (2.2:1) ซึ่งต่างจากการศึกษานี้ที่พบในเพศชายเท่ากับเพศหญิง (1:1) ส่วนผู้ทำร้ายมักเป็นบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะบิดามารดา สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ และการศึกษาของ Lee และ Lathrop¹²

ที่พบว่าผู้ทำร้ายเด็กบ่อยที่สุดคือ ญาติของเด็ก (ร้อยละ 80.0) และบิดา เป็นผู้ทำร้ายมากที่สุด (ร้อยละ 36.1)

การเสียชีวิตโดยการฆ่าตัวตายพบเพียง 4 ราย (ร้อยละ 0.9) ในขณะที่การศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ พบร้อยละ 3.9 การศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ พบร้อยละ 6 แต่การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบสูงถึงร้อยละ 18.4 ทั้งนี้จะเนื่องจากการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ ศึกษาในเด็กโตจนถึงอายุ 19 ปี ในขณะที่การศึกษานี้และการศึกษาอื่น ๆ^{6,7} ศึกษาในเด็กอายุน้อยกว่า 14 หรือ 15 ปี เนื่องจากการฆ่าตัวตายมักพบในกลุ่มเด็กโต เช่นการศึกษานี้การฆ่าตัวตายทั้งหมดพบในวัยมัธยมต้น (ร้อยละ 75.0) และวัยประถมปลาย (ร้อยละ 25.0) การศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ พบในวัยประถมปลายและวัยมัธยมต้น กลุ่มละเท่ากันคือร้อยละ 50 การศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบในกลุ่มอายุ 15-19 ปี ร้อยละ 85.4 และอายุ 10-14 ปี ร้อยละ 14.6 ส่วนการศึกษาของ Pearson และ Stone⁷ ทั้งหมดพบในช่วงอายุ 10-14 ปี ส่วนการเสียชีวิตโดยถูกสัตว์ทำร้ายพบเพียง 1 ราย (ร้อยละ 0.2) เป็นเพศชาย โดยมีสาเหตุจากการถูกลิงกัดบริเวณศีรษะ สอดคล้องกับการศึกษาของเกษณี จงประสาธน์สุข และวีรศักดิ์ จรัสชัยศรี⁵ ที่พบเพียง 1 ราย (ร้อยละ 1) และเป็นเพศชายเช่นกัน แต่ต่างกันที่มีสาเหตุจากการถูกสุนัขกัด

เมื่อพิจารณาการเสียชีวิตโดยไม่สามารถระบุพฤติกรรมการตายได้ พบร้อยละ 7.2 และพบในเพศชาย 1.6 เท่าของเพศหญิง ส่วนการศึกษาของ Sauvageau และ Racette⁶ พบร้อยละ 9.4 และพบในเพศชาย 2.5 เท่าของเพศหญิง การเสียชีวิตโดยไม่สามารถระบุพฤติกรรมการตายได้ทั้งหมดในการศึกษานี้พบในวัยทารก (ร้อยละ 74.2) และวัยเด็กอ่อน (ร้อยละ 25.8) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทารกและเด็กอ่อนอยู่ในสภาวะที่อวัยวะต่าง ๆ ยังไม่พัฒนาเต็มที่และไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงยากต่อการที่จะได้รับอันตรายจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา ประกอบกับผลการผ่าศพตรวจไม่ได้ข้อมูลที่ชัดเจนหรือมากพอที่จะสรุปพฤติกรรมการตายได้ นอกจากนี้ในบางกรณีแพทย์ผู้ชันสูตรศพอาจได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่นนอกจากข้อมูลจากการชันสูตรศพ ในสถานที่พบศพไม่เพียงพอที่จะสรุปพฤติกรรมการตายได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกรณีที่แพทย์ผู้ชันสูตรศพไม่ได้ออกไปร่วมชันสูตรศพกับพนักงานสอบสวนในสถานที่พบศพ เช่น ในรายที่พนักงานสอบสวนส่งศพมาเอง หรือพนักงานสอบสวนส่งพยานหลักฐานมาไม่ครบถ้วน เช่น ไม่ได้ส่งกรมการแพทย์พร้อมศพพารก ในรายที่ได้ประวัติจากญาติหรือพนักงานสอบสวนไม่เพียงพอหรือไม่ได้เลย แม้บางรายอาจปรากฏร่องรอยการบาดเจ็บอยู่บ้างก็ตาม นอกจากนี้

การผ่าศพตรวจในรายที่ศพไม่มีข้อจำกัด บางรายทราบสาเหตุการตายชัดเจนแต่ไม่สามารถระบุพฤติกรรมการตายได้ และบางรายไม่สามารถระบุทั้งสาเหตุการตายและพฤติกรรมการตายได้ ซึ่งจากการศึกษาของ Overpeck และคณะ¹³ ที่ศึกษาการเสียชีวิตจากอันตรายที่ไม่สามารถระบุเจตนาได้ (injury deaths with unknown intent) ในเด็กอายุน้อยกว่า 1 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงปี พ.ศ. 2526-2534 พบการเสียชีวิตจากอันตรายที่ไม่สามารถระบุเจตนาได้ร้อยละ 4.2 ของเด็กที่เสียชีวิตจากอันตรายทั้งหมด และในจำนวนนี้มีการเสียชีวิตจากการถูกผู้อื่นทำร้ายรวมอยู่ด้วย

โดยสรุปการเสียชีวิตโดยผิดธรรมชาติในเด็กในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เกิดจากอุบัติเหตุ โดยมีสาเหตุจากอุบัติเหตุจราจรมากที่สุด และพบบ่อยที่สุดในวัยมัธยมต้น ส่วนการจมน้ำเป็นสาเหตุการตายอันดับสองและพบบ่อยในวัยเด็กเล็ก วัยอนุบาล และวัยประถมต้น ซึ่งทั้งการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรและการจมน้ำสามารถป้องกันได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรพัฒนามาตรการในการป้องกันการเสียชีวิตในลักษณะดังกล่าวไว้ด้วย และการป้องกันการเสียชีวิตในเด็กอย่างมีประสิทธิภาพควรมุ่งให้ความสนใจในสาเหตุการตายในแต่ละกลุ่มอายุเหล่านั้นด้วย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณรองศาสตราจารย์นายแพทย์ชัชวิน ระวังภัย หัวหน้าภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ที่อนุญาติให้ดำเนินการวิจัยและอนุญาตให้นำเสนอผลการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณแพทย์ผู้จัดทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพและรายงานชันสูตรศพที่ใช้ในการศึกษานี้ทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

1. Goutas N, Konstantinidou MK, Vlachodimitropoulos D, Konstantinidou A, Kontogiannis T, Papadodima S, et al. Trends in infant and child mortality. Open Forensic Sci J 2011; 4: 1-11.
2. Singh GK, Yu SM. Infant mortality in the United States: trends, differentials, and projections, 1950 through 2010. Am J Public Health 1995; 85: 957-64.

3. Child Trends Databank. Infant, child and youth death rates. Available at: <http://www.childtrendsdatabank.org/indicators/63childmortality.cfm>. Retrieved February 10, 2012.
4. Rajaratnam JK, Marcus JR, Flaxman AD, Wang H, Levin-Rector A, Dwyer L, et al. Neonatal, post-neonatal, childhood, and under-5 mortality for 187 countries, 1970-2010: a systematic analysis of progress towards Millennium Development Goal 4. *Lancet* 2010; 375(9730): 1988-2008.
5. Jongprasartsuk K, Charaschisri W. Forensic aspects of unnatural death in children. *Chula Med J* 2010; 54: 205-11.
6. Sauvageau A, Racette S. Child and adolescent victims in forensic autopsy: a 5-year retrospective study. *J Forensic Sci* 2008; 53: 699-702.
7. Pearson J, Stone DH. Pattern of injury mortality by age-group in children aged 0-14 years in Scotland, 2002-2006, and its implications for prevention. *BMC Pediatr* 2009; 9: 26. doi: 10.1186/1471-2431-9-26.
8. Brenner RA. Prevention of drowning in infants, children, and adolescents. *Pediatrics* 2003; 112: 440-5.
9. Bureau of Plan and Strategy. Office of Permanent Secretary. Ministry of Public Health. Health Fact Sheet. 2010; 4 (Dec 6-10).
10. Toro K, Szilvia F, György D, Pauliukevicius A, Caplinskiene M, Raudys R, et al. Fatal traffic injuries among children and adolescents in three cities (capital Budapest, Vilnius, and Tallinn). *J Forensic Sci* 2011; 56: 617-20.
11. Byard RW, Jensen LL. Toddler run-overs- a persistent problem. *J Forensic Leg Med* 2009; 16: 202-3.
12. Lee CK, Lathrop SL. Child abuse-related homicides in New Mexico: a 6-year retrospective review. *J Forensic Sci* 2010; 55: 100-3.
13. Overpeck MD, Brenner RA, Trumble AC, Smith GS, MacDorman MF, Berendes HW. Infant injury deaths with unknown intent: what else do we know? *Inj Prev* 1999; 5: 272-5.